

Έτσι λειτουργεί ο ανθρώπινος εγκέφαλος υπό την επίδραση του LSD

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Φως στην επίδραση που έχει το διαιθυλαμίδιο του λυσεργικού οξέος στον ανθρώπινο εγκέφαλο έριξαν για πρώτη φορά οι επιστήμονες περίπου τρία τέταρτα του αιώνα μετά την τυχαία ανακάλυψή του LSD από τον χημικό Άλμπερτ Χόφμαν.

Η γενική διαπίστωση είναι ότι η διάσημη -και απαγορευμένη προ πολλού- ισχυρή ψυχεδελική (ψυχοδηλωτική) ουσία, που αποτέλεσε σήμα κατατεθέν των χίπς, **κάνει τον εγκέφαλο να λειτουργεί πιο απλά και ενοποιητικά, με αποτέλεσμα να μοιάζει περισσότερο με του μωρού**, καθώς εμφανίζει μικρότερη κατάτμηση και μεγαλύτερη ενοποίηση λειτουργιών.

Η μελέτη αναμένεται να αναζωπυρώσει τον διάλογο στην επιστημονική κοινότητα -και πέρα από αυτήν- κατά πόσο πρέπει να ξαναμπει στο

τραπέζι η προοπτική αξιοποίησης ουσιών όπως το LSD για πειράματα, αλλά ακόμη και για θεραπευτικούς σκοπούς, ιδίως στην ψυχιατρική. Μια μειονότητα επιστημόνων - μεταξύ αυτών όσοι έκαναν τη νέα έρευνα- επιμένουν ότι αυτό πρέπει να γίνει επειγόντως, αλλά η πλειονότητα των επιστημόνων εμφανίζεται αδιάφορη, διστακτική ή αρνητική μέχρι στιγμής.

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον καθηγητή Ντέιβιντ Νατ και τον Ρόμπιν Κάχαρτ-Χάρις του Κέντρου Νευροψυχοφαρμακολογίας του Ιατρικού Τμήματος του Imperial College του Λονδίνου, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό της Εθνικής Ακαδημίας Επιστημών των ΗΠΑ (PNAS), πραγματοποίησαν πειράματα με 20 υγιείς εθελοντές, που πήραν διαδοχικά χάπι LSD (75 μικρογραμμάρια) και εικονικό χάπι (πλασέμπο). Οι εγκεφαλοι των χρηστών μελετήθηκαν με διάφορες τεχνικές, όπως λειτουργική μαγνητική απεικόνιση (fMRI) και μαγνητοεγκεφαλογράφημα (MEG).

Όπως διαπιστώθηκε, ενώ σε κανονικές συνθήκες λειτουργίας ο εγκέφαλος του ενηλίκου δουλεύει με ανεξάρτητα δίκτυα που εκτελούν επιμέρους λειτουργίες (όραση, κίνηση, ακοή κ.α.), υπό την επίδραση του LSD ο διαχωρισμός αυτών των δικτύων και των αντίστοιχων λειτουργιών καταρρέει. Το αποτέλεσμα είναι να δημιουργείται ένα πιο ενιαίο εγκεφαλικό σύστημα και ο άνθρωπος να βιώνει -μέσω παραισθήσεων- μια πιο ολιστική εμπειρία της πραγματικότητας.

[newego_LARGE_t_1101_54662188_type13145](#)

Image not found or type unknown

«Με πολλούς τρόπους, ο εγκέφαλος με το LSD προσομοιάζει με τον εγκέφαλό μας όταν ήμασταν νήπιο, δηλαδή ελεύθερος και χωρίς περιορισμούς, **πράγμα που εξηγεί την υπερ-συναισθηματική και ευφάνταστη φύση του νηπιακού νου**», δήλωσε ο Κάχαρτ-Χάρις.

Έτσι, για παράδειγμα, λόγω του LSD, πολλές άλλες περιοχές πλὴν του οπτικού φλοιού συμμετέχουν πλέον στην επεξεργασία των οπτικών ερεθισμάτων από τον εγκέφαλο – με αποτέλεσμα τις πολύπλοκες οπτικές παραισθήσεις που έχει ο χρήστης.

Η χημική σύνθεση του LSD έγινε το 1938 και οι πρωτόγνωρες επιπτώσεις του έγιναν αντιληπτές το 1943. Στη συνέχεια, στις δεκαετίες του '50 και του '60, το LSD είχε αποτελέσει αντικείμενο εκτεταμένης επιστημονικής έρευνας, με την ελπίδα ότι θα μπορούσε να θεραπεύσει διάφορες ψυχικές διαταραχές. Όμως η εν συνεχεία κατάχρησή του ως ναρκωτικής ουσίας από τους νέους, οδήγησε στην απαγόρευσή του με διεθνή συμφωνία στη δεκαετία του '60. Αυτό είχε ως συνέπεια να σταματήσει έως τώρα σχεδόν κάθε περαιτέρω επιστημονική μελέτη του.

Ο Νατ, εδώ και χρόνια υπέρμαχος της χρήσης των ψυχοδηλωτικών ουσιών στην ψυχιατρική, εξέφρασε την αισιοδοξία του ότι η νέα μελέτη θα εμπνεύσει και άλλους να ακολουθήσουν. «Για την ανθρώπινη νευροεπιστήμη, αυτή η μελέτη είναι το αντίστοιχο του μποζονίου του Χιγκς στη σωματιδιακή φυσική», όπως είπε. Ο Νατ, πρώην πρόεδρος της συμβουλευτικής επιτροπής της βρετανικής κυβέρνησης για τα φάρμακα, είχε προκαλέσει σκάνδαλο και είχε αναγκασθεί να παραιτηθεί το 2009, όταν είχε δηλώσει ανοιχτά ότι ουσίες όπως το LSD και το «έκστασι» είναι λιγότερο επικίνδυνες από το αλκοόλ και τον καπνό.

Ένα βασικό χαρακτηριστικό του LSD και άλλων ψυχεδελικών ουσιών είναι ότι **ο χρήστης χάνει την γνώριμη αίσθηση του εγώ και του εαυτού του, ενώ συχνά έχει μια εμπειρία θρησκευτικού ή πνευματικού περιεχομένου.** Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι οι έρευνες με LSD και άλλες ουσίες (όπως η ψιλοσυμβίνη, βασικό συστατικό των «μαγικώνμανιταριών») θα μπορούσαν, πέρα από την φαρμακευτική αξιοποίησή τους, να φωτίσουν το μυστήριο των μυστηρίων: την ανθρώπινη συνείδηση.

Πηγές: ΑΠΕ – ΜΠΕ- ethnos.gr